

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

navrhovatelů:

a) J. F.

bytem X

b) J. Š. F.

bytem X

c) MUDr. H. P.

bytem X

všichni zastoupení advokátem JUDr. Ing. Pavlem Novákem, Ph.D.
sídlem Jana Masaryka 677/45, Praha 2

proti

odpůrkyni:

obec Braškov

sídlem Dukelská 11, Braškov

zastoupená advokátem Mgr. Augustinem Kohoutkem

sídlem Újezd 450/40, Praha 1

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 3 územního plánu Braškov
vydané usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 16. 9. 2024

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Každému z navrhovatelů se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč.

Odůvodnění:

Návrh

1. Navrhovatelé se návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) domáhají zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 3 územního plánu Braškov v části týkající se koridoru pro umístění pěší a cyklistické komunikace na pozemcích p. č. XA a XB a v části stanovící změny ploch v krajině na pozemku p. č. XC (tyto i další uváděné pozemky se nacházejí v katastrálním území Braškov).
2. Navrhovatelé tvrdí, že jsou spoluvlastníky výše uvedených pozemků. Na základě změny č. 3 územního plánu má podle navrhovatelů dojít k řadě významných změn, které je zkrátí na jejich vlastnických právech. Změna totiž vymezuje koridory pro umístění pěší a cyklistické komunikace, které zasahují do pozemků p. č. XA a p. č. XB, a nové plochy změn v krajině, jež se dotýkají pozemku p. č. XC. V tom navrhovatelé shledávají svou aktivní legitimaci k podání návrhu. Pozemek p. č. XC je využíván jako kvalitní orná půda. V důsledku valu, který na něm má být zřízen, již k tomuto účelu nebude moci sloužit, a dojde tak k jeho znehodnocení. Navrhovatelé nebudou moci pozemek nadále užívat a požívat jeho plody a

užitky. Až do nynějška je pozemek za úplatu pronajímán Hospodářskému družstvu v Unhošti, které na něm provozuje zemědělskou činnost. Lze předpokládat, že v důsledku změny č. 3 územního plánu nájemce nebude mít zájem na dalším trvání nájemní smlouvy. Navrhovatelé mají za to, že splňují kritéria aktivní procesní legitimace vymezená například v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, č. 1910/2009 Sb. NSS.

3. Navrhovatelé namítají, že změna č. 3 územního plánu je nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost. Je v ní nesrozumitelně stanoveno, v jakém rozsahu a jakým způsobem má dojít k založení prvků koridoru na jejich pozemcích. Výstavba koridoru pro umístění pěší a cyklistické komunikace na pozemcích p. č. XA a XB je vyznačena „*nevěrohodně*“. Je patrné, že si pořizovatel nebyl zcela jist, zda bude koridor zasahovat více do pravé či levé strany. Podle navrhovatelů tak nelze ani jednoznačně seznat, jaká jejich práva budou dotčena a v jakém rozsahu. Odpůrkyně se ani nevyjádřila k námitkám navrhovatelů a Ekologického spolku občanů obce Braškov. Změna č. 3 územního plánu je dle navrhovatelů rovněž neproporcionální. Umístění koridorů pro pěší a cyklisty podle navrhovatelů nesplňuje podmínky rozumného uspořádání společenských vztahů. Soukromé a veřejné zájmy se nenacházejí v rovnováze se zvoleným řešením. Zásah do práv navrhovatelů by byl minimalizován tehdy, pokud by odpůrkyně nabídla směnu pozemků za jiné pozemky stejných kvalit.

Vyjádření odpůrkyně

4. Odpůrkyně navrhuje, aby soud návrh odmítl, popř. zamítl. Má za to, že navrhovatelé nedisponují aktivní procesní ani věcnou legitimací ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. Změnou č. 3 územního plánu v části týkající se koridoru pro umístění pěší a cyklistické komunikace na pozemcích p. č. XA a p. č. XB a ploch změn v krajině na pozemku p. č. XC navrhovatelé nebyli zkráceni na svých vlastnických či jiných právech. Změna územního plánu totiž ve vztahu k uvedeným pozemkům nepřináší žádné věcné změny oproti předchozímu znění územního plánu (ve znění změny č. 2 účinné ode dne 5. 10. 2022). Došlo pouze k zapracování zákonného požadavku na převedení územního plánu do jednotného standardu územně plánovací dokumentace podle § 20a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve spojení s vyhláškou č. 418/2022 Sb. novelizující vyhlášku č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti a vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. V rámci toho došlo ke změnám některých označení v textové i grafické části územního plánu. Dle názoru odpůrkyně je tak namíste návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
5. V doplňujícím vyjádření odpůrkyně uvádí, že účelem návrhu je odstranit překážky, které brání developerské výstavbě v okolí dálnice D6, aby navrhovatelé mohli své pozemky prodat za co nejvyšší cenu. Navrhovatelé v Braškově ani nežijí. K otázce aktivní legitimace dodává, že věcné změny obsažené ve změně č. 3 územního plánu (zejména vymezení zastavitelných ploch a aktualizace zastavěného území) se netýkaly žádného z pozemků ve vlastnictví navrhovatelů. Změna č. 3 územního plánu ve vztahu k pozemkům navrhovatelů přinesla jen změny některých označení v textové i grafické části územního plánu. Koridor pro umístění pěší a cyklistické komunikace i plochy změn v krajině byly na pozemcích p. č. XA a p. č. XB, resp. p. č. XC vymezeny již ve změně č. 1 územního plánu ze dne 16. 7. 2018 a obstály i v rámci soudního přezkumu. Koridor i prvky územního systému ekologické stability byly toliko nově označeny v rámci převedení do jednotného standardu. V textové části územního

plánu došlo dále ke změně v číslování kapitoly „Územní systém ekologické stability – ÚSES“, která je nově označena jako kapitola 3., a k vložení nové kapitoly 2. „Vymezení ploch změn v krajině“ z důvodu splnění požadavků vyhlášky č. 418/2022 Sb. na zařazení interakčních prvků územního systému ekologické stability do ploch změn v krajině v rámci grafického vyjádření standardizovaných jevů.

6. Ve vztahu k pozemkům navrhovatelů došlo také k úpravám jejich zařazení z hlediska ploch s rozdílným způsobem využití. Pozemek p. č. XA zařazený původně do plochy smíšené nezastavěného území NS je nově součástí plochy zeleně ZK zeleň krajinná. Pozemek p. č. XB zařazený do plochy lesní NL je nově součástí plochy lesní LU lesní všeobecná. Konečně pozemek p. č. XC zařazený původně do plochy zemědělské NZ je nově součástí plochy zemědělské AP pole a trvalé travní porosty. Věcně se ovšem využití pozemků nezměnilo.
7. Odpůrkyně poukazuje rovněž na skutečnost, že navrhovatelé podali dne 30. 10. 2018 návrh na zrušení změny č. 1 územního plánu v části týkající se biokoridoru LBK3 – lokální biokoridor „Dubina – Kožová Hora“, interakčního prvku IP3 a protihlukového valu VVD5 na pozemku p. č. XC; v části interakčního prvku IP14 na pozemku p. č. XA; v části koridoru DK1 na pozemku p. č. XB a v části koridoru DK2 na pozemku p. č. XA. Obsah tehdejšího návrhu byl do značné míry shodný s návrhem současným. Soud rozsudkem ze dne 15. 1. 2019, č. j. 54 A 150/2018 – 92, zrušil změnu č. 1 územního plánu pouze v části vymezující interakční prvek IP14 na pozemku p. č. XA a ve zbývajících částí návrh zamítl. Tyto závěry posléze potvrdil i NSS v rozsudku ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 28/2019 – 50.
8. Pro případ, že by soud návrh věcně projednal, se odpůrkyně dále podrobně věnuje námitkám navrhovatelů, které pokládá za nedůvodné.

Replika

9. Navrhovatelé se ohrazují proti tvrzení odpůrkyně o tom, že chtějí své pozemky využít k developerské podnikatelské činnosti. Nesouhlasí s tím, že nejsou aktivně procesně ani věcně legitimováni. Opakují, že změnou č. 3 územního plánu byli výrazně zkráceni na svých vlastnických a jiných právech. Nemají za to, že se změnou „*nic nestalo*“. Odpůrkyně se snaží omezovat práva navrhovatelů a zasahovat do jejich pozemků dle svého uvážení. Jedná o vleklý spor. Odpůrkyně opakovaně nerespektuje práva navrhovatelů, a proto jim nezbývá než podávat další návrhy k soudu.

Aktivní procesní legitimace

10. Soud předně (i na základě námítky odpůrkyně) zkoumal, zda jsou navrhovatelé aktivně legitimováni k podání návrhu podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s.
11. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
12. Aktivní procesní legitimace ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. představuje podmínku řízení, kterou musí obecně navrhovatel splňovat, aby byl oprávněn podat k soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2024, č. j. 6 As 150/2023 – 81, bod 26). Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, dovodil, že přípustný je jen takový návrh, který „*tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena.* [...] Splnění

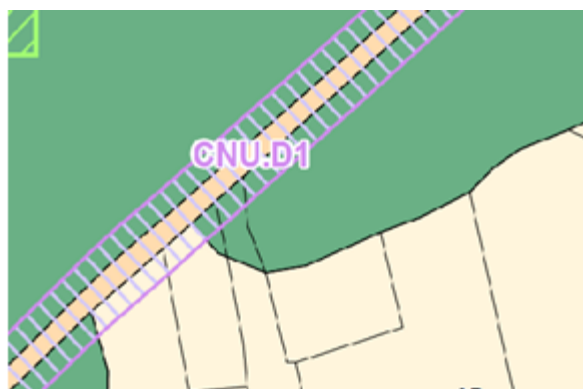
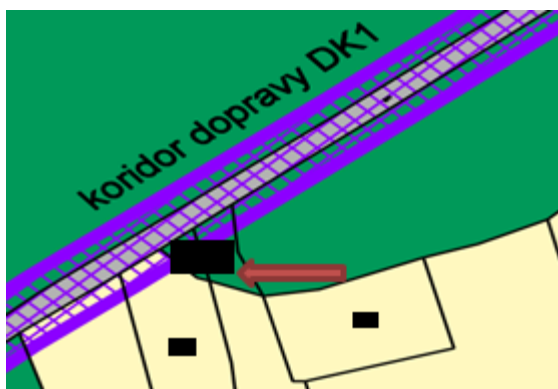
podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. [...] V případě územních plánů musí navrhovatel především plausibilně tvrdit, že existuje vztah mezi jeho právní sférou a územím, jež je územním plánem regulováno, a dále musí tvrdit, že dotčení je z povahy věci myslitelné právě danou formou právní regulace, tj. územním plánem s jeho předmětem, obsahem a způsobem regulace. [...] Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá“ (zvýraznil soud). Rozšířený senát dodal, že bude-li již z obsahu samotných tvrzení navrhovatele patrné, že i kdyby byla pravdivá, nemůže být navrhovatel (zejména pro povahu věci nebo jinou zcela zjevnou skutečnost) ve své právní sféře opatřením obecné povahy dotčen, je na místě odmítnout návrh jako nepřipustný podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

13. Z judikatury NSS dále vyplývá, že odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, lze vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace hmotné, zjistitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného (rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004 – 59, č. 1043/2007 Sb. NSS). Komentářová literatura k tomu dodává, že nedostatek věcné legitimace je zjevný, pokud jej lze seznat již na základě obsahu návrhu na zahájení řízení a k němu přiložených listin, mezi nimi i napadeného správního aktu napadeného návrhem. V případě, že nedostatek věcné legitimace vyplynul až z obsahu správního spisu, eventuálně z provedeného dokazování, nejde o nedostatek zjevný, který by opodstatňoval odmítnutí návrhu (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, komentář k § 46, bod 33).
14. Soud má za to, že i při posuzování aktivní procesní legitimace je třeba vycházet nejen z návrhu jako takového, ale i z napadeného opatření obecné povahy. Myslitelnost navrhovatelových tvrzení o dotčení právní sféry je totiž třeba posuzovat v závislosti na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace v tomto konkrétním opatření obecné povahy. Jinými slovy to, zda je navrhovatelovo tvrzení o dotčení právní sféry konkrétním napadeným opatřením obecné povahy vůbec myslitelné, nelze vyhodnotit bez konfrontace s jeho obsahem, který soud musí zjistit. Byť tedy soudu v rámci posuzování aktivní procesní legitimace nepřísluší ověřovat pravdivost tvrzení navrhovatele (zejména na základě obsahu správního spisu či dokonce dokazování – v daném případě např. toho, zda navrhovatelé skutečně vlastní jimi uváděné pozemky, na některých se nachází orná půda, pronajímají je zemědělskému družstvu atd.), může – a musí – vyjít z obsahu napadeného opatření obecné povahy tak, aby posoudil, zda konkrétní regulace může myslitelně zasáhnout do práv navrhovatele způsobem, který tvrdí. V případě změny územního plánu je to nutné tím spíše, neboť může obsahovat jen dílčí změny regulace, které se vůbec netýkají pozemků, k nimž má navrhovatel (dle svých tvrzení) vlastnické či jiné věcné právo, popř. se může jednat jen o takové změny územního plánu, které ze své povahy vůbec nemohou tato (či jiná) navrhovatelova práva zkrátit.
15. V projednávané věci je napadeným opatřením obecné povahy změna č. 3 územního plánu Braškov. Navrhovatelé svou aktivní procesní legitimaci zakládají na tvrzení, že jsou

spoluvlastníky pozemků p. č. XA, XB a XC. Změna č. 3 územního plánu podle nich zasáhla do jejich vlastnických práv tím, že vymezila koridory pro umístění pěší a cyklistické komunikace na pozemcích p. č. XA a p. č. XB a plochy změn v krajině na pozemku p. č. XC. V důsledku zřízení valu tento pozemek nebude možné využívat jako ornou půdu.

Pozemek p. č. XA

16. Navrhovatelé předně tvrdí, že změna č. 3 územního plánu zasáhla do jejich vlastnických práv vymezením koridoru pro umístění pěší a cyklistické komunikace na pozemku p. č. XA. Z textové části změny č. 3 územního plánu, konkrétně kapitoly d) nadepsané „KONCEPCE VEŘEJNÉ INFRASTRUKTURY“, podkapitoly „koridory dopravy“ plyne, že „se ruší označení: DK1 a nahrazuje se označením: CNU.D1“. Ke stejné změně označení došlo i v rámci kapitoly g) „VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB A OPATŘENÍ“ bodu 1 „VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY, DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA“. Je tedy zřejmé, že změna č. 3 územního plánu tento koridor nezavedla, nýbrž jej toliko přejmenovala z „DK1“ na „CNU.D1“. Žádné změny v trase či rozsahu koridoru na pozemku p. č. XA nenastaly ani v grafické části územního plánu. Z textové části v této souvislosti plyne, že grafickou část tvoří jednak výkresy zachycující věcné změny (mj. hlavní výkres B a výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C) a jednak výkresy konverze do jednotného standardu územně plánovací dokumentace (mj. hlavní výkres B1 a výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C1). Hlavní výkres B ani výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C nezachycují žádnou (věcnou) změnu na pozemku p. č. XA. Hlavní výkres B1 soud vyobrazuje níže v porovnání s hlavním výkresem územního plánu ve znění změny č. 2:



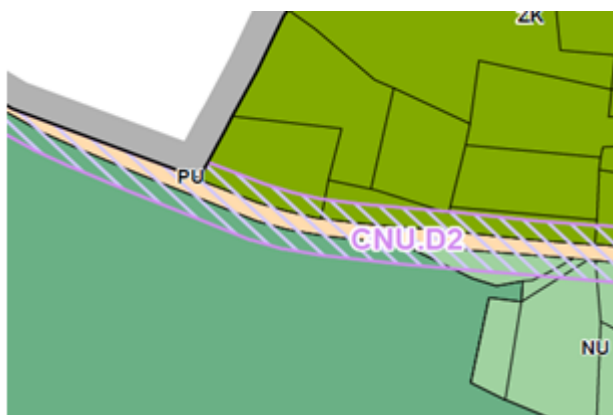
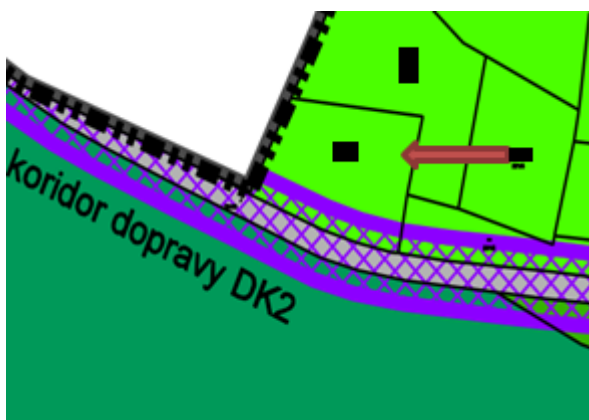
Vlevo je výřez z hlavního výkresu územního plánu ve znění změny č. 2, vpravo z hlavního výkresu B1 změny č. 3. Koridor dopravy pro umístění pěší a cyklistické komunikace je vyznačen fialovou mřížkou (vlevo), resp. růžovým šrafováním (vpravo). Pozemek p. č. XA je označen červenou šipkou.

17. Jak je vidět, regulace pozemku p. č. XA, jde-li o koridor dopravy, skutečně nedoznala žádných změn. Pouze se změnil jeho název. Totéž plyne z obdobného porovnání výkresů veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací (které již soud pro stručnost nezobrazuje). K žádnému zásahu do vlastnického práva navrhovatelů tak jimi tvrzeným způsobem (tj. v důsledku vymezení koridoru dopravy na pozemku p. č. XA) nemohlo dojít. Jen nad rámec (navrhovatelé takové dotčení netvrdí) lze uvést, že ke změně došlo i v označení způsobu využití. Zatímco dříve územní plán na pozemku p. č. XA stanovil plochu LU – plochy lesní, lesní všeobecné, změnou č. 3 zde byla vymezena plocha NL – plochy lesní. I tato změna ale

byla jen „kosmetická“, neboť z textové části změny č. 3 (viz str. 13) plyne, že došlo toliko k přejmenování plochy LU na plochu NL, aniž by se jakkoliv měnily její regulativy.

Pozemek p. č. XB

18. Shodné tvrzení navrhovatelé uplatnili i u pozemku p. č. XB. Z textové části změny č. 3 územního plánu shodně jako v předchozím případě plyne, že „se ruší označení: DK2 a nahrazuje se označením: CNU.D2“ (viz stejná část na str. 7). Ke stejné změně došlo i v rámci vymezení veřejně prospěšných staveb v kapitole g). V textové části územního plánu se tak opět změnil jen název tohoto koridoru. Z grafické části změny č. 3 územního plánu pak rovněž vyplývá, že na pozemku p. č. XB se trasa ani rozsah koridoru neměnily. V hlavním výkresu B a výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C není zachycena žádná změna koridoru DK2, resp. CNU.D2 na pozemku p. č. XB. Níže soud opět vkládá srovnání hlavního výkresu územního plánu ve znění změny č. 2 (vlevo) a hlavního výkresu B1 změny č. 3 (vpravo):

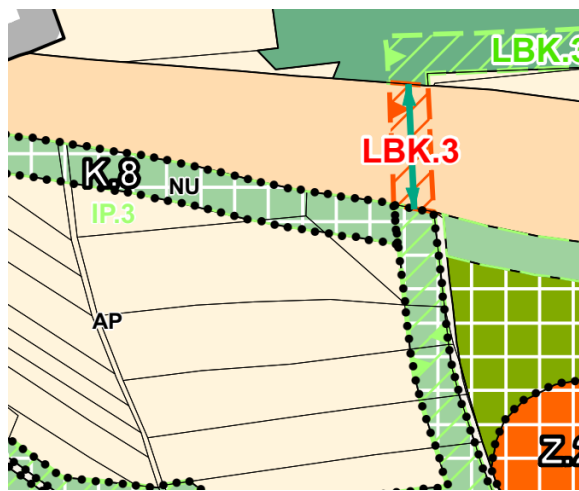
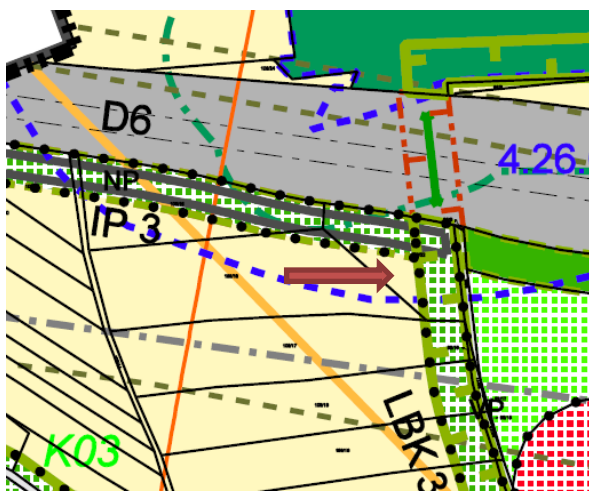


Pozemek p. č. XB je označen červenou šipkou.

19. Je zřejmé, že i v hlavním výkresu B1 změny č. 3 se na pozemku p. č. XB změnil jen název koridoru; totéž platí pro výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C1. Ke změně samotné regulace nedošlo, a není tak ani myslitelný tvrzený zásah do vlastnických práv navrhovatelů tímto koridorem. Nad rámec lze opět dodat, že i změna ve způsobu využití tohoto pozemku byla jen formální. Původně vymezená plocha NS – plochy smíšené se jen přejmenovala na plochu ZK – plochy zeleně, zeleň krajinná beze změny regulativů (viz str. 12 textové části změny č. 3).

Pozemek p. č. XC

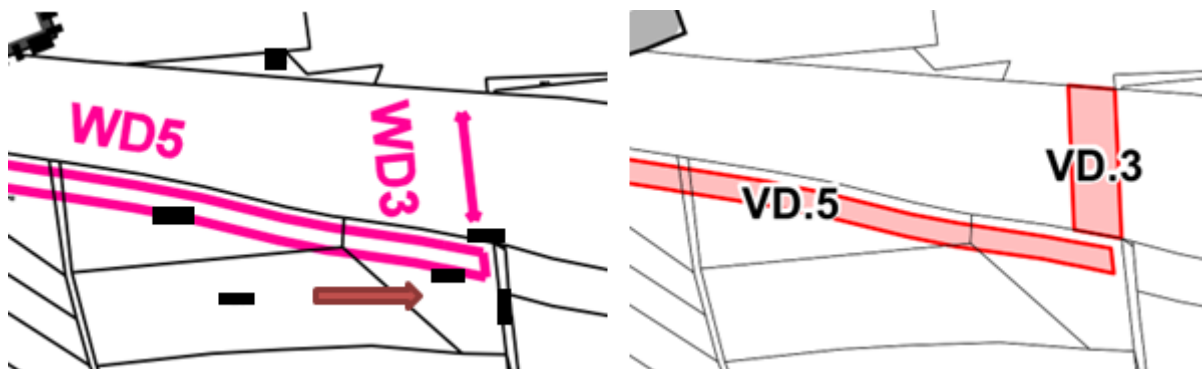
20. Ve vztahu k pozemku p. č. XC navrhovatelé předně tvrdí dotčení vlastnických práv vymezením ploch změn v krajině. Z textové části změny č. 3 územního plánu (viz str. 8 a 9) vyplývá, že do územního plánu byla vložena nová subkapitola 2. s názvem „Vymezení ploch změn v krajině“ vymezující plochy změn v krajině zejména za účelem založení a propojení



prvků územního systému ekologické stability. Mezi nimi byla vymezena mj. plocha změn v krajině „K.3 - ÚSES - lokální biokoridor LBK.3 se změnou způsobu využití pro plochy přírodní NU - přírodní všeobecné“ a „K.8 - ÚSES - interakční prvek IP.3 se změnou způsobu využití pro plochy přírodní NU - přírodní všeobecné“. Samotná úprava územního systému ekologické stability, v jejímž rámci byl vymezen i lokální biokoridor LBK3 i interakční prvek IP3 (viz kapitola 2. územního plánu ve znění změny č. 2), se v textové části neměnila, pouze se příslušná kapitola přechíslovala. V hlavním výkresu B grafické části změny č. 3 není vyznačena žádná změna na pozemku p. č. XC. Soud pro porovnání tentokrát vkládá výřez z koordinačního výkresu úplného znění územního plánu ve znění změny č. 2 a výřez hlavního výkresu B1 změny č. 3 územního plánu. Do hlavního výkresu úplného znění územního plánu ve znění změny č. 2 totiž zjevnou chybou nebyla zakreslena celá trasa biokoridoru LBK3, nýbrž pouze jeho název a severní část.

V levém výkresu (územní plán ve znění změny č. 2, koordinační výkres) jsou interakční prvky vyznačeny zelenou přerušovanou čarou, lokální biokoridory zelenou plnou čarou s výběžky a plochy změn v krajině černými tečkami. V pravém výkresu (změna č. 3, hlavní výkres B1) vyznačuje interakční prvky světle zelená přerušovaná čára, lokální biokoridory světle zelená přerušovaná čára se šrafováním a trojúhelníky a plochy změn v krajině černé tečky. Pozemek p. č. XC je označen červenou šipkou.

21. Z porovnání je zřejmé, že na pozemku p. č. XC se před i po změně č. 3 územního plánu nacházel interakční prvek IP 3 (nově IP.3), lokální biokoridor LBK 3 (nově LBK.3), a dokonce i plocha změn v krajině (byť dříve nebyla formálně vymezena v textové části), a to ve zcela stejné trase i rozsahu. Pouze se pozměnily jejich názvy. K žádné reálné změně nedošlo ani v navrhovaném způsobu využití pozemku p. č. XC v rozsahu plochy změn v krajině. Dříve se jednalo o návrhovou plochu NP – plochy přírodní, zatímco po změně č. 3 jde o návrhovou plochu NU – plochy přírodní, přírodní všeobecné. Tak jako u ostatních navrhovatelů vlastněných pozemků se však pouze změnil název této plochy, aniž by se modifikovaly samotné regulativy (viz str. 13 textové části změny č. 3). Vzhledem k tomu, že plochy změn v krajině byly v textové části změny č. 3 stanoveny právě za účelem založení a propojení prvků územního systému ekologické stability (tj. i interakčních prvků a lokálních biokoridorů), jejichž vymezení na pozemku p. č. XC se nezměnilo, a ani nedošlo k žádné změně navrhovaného způsobu využití, je jasné, že šlo jen o formální změnu, bez jakéhokoli dopadu do práv navrhovatelů. Ostatně plochy změn v krajině zde již byly vymezeny, ovšem pouze v grafické části. Soud podotýká, že samotné vymezení ploch změn v krajině (i kdyby nebyly vymezeny již dříve) ani nemá žádné důsledky přímo ze zákona, neboť jde jen o označení plochy, u které se předpokládá změna ze stávajícího využití nezastavěného území na jiné využití nezastavěného území [viz § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona]. K tomu, jak bylo výše uvedeno, změnou č. 3 nedošlo (navrhovaný způsob využití zůstal stejný, jen se přejmenoval). Tvrzení navrhovatelů, že vymezením ploch změn v krajině bylo zasaženo do jejich vlastnických práv, tedy není myslitelné.



22.

Navrhovatelé konečně spatřují dotčení svých vlastnických práv valem, který má být umístěn na pozemku p. č. XC. Z textové části změny č. 3 územního plánu (viz str. 14) nicméně opět plyne, že se pouze změnilo označení veřejně prospěšné stavby VVD5, tj. protihlukového valu spočívajícího v terénních úpravách a zeleni (viz např. úplné znění územního plánu ve znění změny č. 2, str. 22), na nové VD.5. Ve výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C není vyznačena žádná změna trasy ani rozsahu této veřejně prospěšné stavby na pozemku p. č. XC. Výřezy z výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací ve znění změny č. 2 (vlevo) a výkresu veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací C1 změny č. 3 (vpravo) soud opět vkládá:

Červená šipka opět označuje pozemek p. č. XC.

23. I v případě valu nelze než konstatovat, že nedošlo k žádné změně regulace. Před i po vydání změny č. 3 byl na pozemku p. č. XC vymezen protihlukový val ve stejném rozsahu i trase, pouze se přejmenoval. Tvrzení navrhovatelů o tom, že dojde ke znehodnocení pozemku p. č. XC, který nebude moci sloužit jako orná půda, tak není žádným způsobem myslitelné.

Závěr a náklady řízení

24. Soud shrnuje, že navrhovatelé nepředložili žádné myslitelné tvrzení o dotčení jejich právní sféry změnou č. 3 územního plánu. Veškeré změny, z nichž dovozovali zásah do svých vlastnických práv k pozemkům p. č. XA, XB a p. č. XC, byly toliko formálního charakteru a nepřinesly žádnou novou regulaci (ve smyslu úpravy práv a povinností adresátů opatření obecné povahy). Z návrhu je patrné, že brojí proti změnám, které musely být přijaty již v dřívějších změnách územního plánu (dopravní koridory DK1 a DK2, lokální biokoridor LBK3, interakční prvek IP3 či protihlukový val VVD5). Jednotlivé změny územního plánu ovšem představují samostatná opatření obecné povahy, která jsou samostatně soudně přezkoumatelná, a proto je třeba návrhem podle § 101a s. ř. s. brojit vždy proti té, která danou regulaci zavedla. To ostatně navrhovatelé i učinili, jak plyne z rozsudku soudu ze dne 15. 1. 2019, č. j. 54 A 150/2018 – 92, v němž soud k návrhu navrhovatelů přezkoumával změnu č. 1 územního plánu, a to včetně všech pěti výše vyjmenovaných prvků (a ohledně všech návrh zamítl). Jejich samotné přejmenování či odlišné grafické znázornění (aniž by došlo k úpravě trasy či rozsahu) nemůže zasáhnout do práv adresátů územního plánu. I kdyby totiž soud změny týkající se pozemků navrhovatelů zrušil, nijak by se to nepromítlo v jejich právní sféře, neboť regulace, která do ní zasahuje, by v územním plánu zůstala.
25. S ohledem na výše uvedené soud návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro nedostatek aktivní procesní legitimace.

26. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
27. Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku každému z navrhovatelů, neboť návrh byl odmítnut před prvním jednáním ve věci. Soudní poplatek bude navrhovatelům vrácen ve lhůtě podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. května 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu